

LAICKA FRANCJA

na nowo odkrywa swoje dziedzictwo

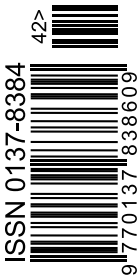
KONTYNUACJA I ROZWINIĘCIE
Dzień Papieski na nowe ćwierćwiecze

CUDOWNYCH ROZWIĄZAŃ NIE MA
O agresji w szkole bez spekulacji

ŻAL PO BREXICIE
*Czy Wielka Brytania
wróci do Unii Europejskiej?*

CIAŁO, LĘK, PRZYJEMNOŚĆ
*Krzysztof Krajewski-Siuda
o seksualności i religii*

NR IND. 371521
KOD CN: 4902 90 00

Szlaki Biblijne

Szlaki Misyjne

Szlaki Sanktuariów

Szlaki Apostolskie

Już **25 lat** wspólnej drogi!

Zapraszamy **osoby indywidualne**
oraz **grupy** do wspólnego **pielgrzymowania**
i **poznawania świata**.

Od ponad **25 lat** pomagamy odkrywać miejsca,
które inspirują, **umacniają wiarę**
i **pozostają w pamięci na długo**.

Rezerwuj online
www.patrontravel.pl

PATRON TRAVEL
PODRÓŻ, KTÓRA MA ZNACZENIE.

ul. Zakroczyńska 1, 00-225 Warszawa, tel. 22 635 97 75, 22 720 19 83, biuro@patrontravel.pl

www.patrontravel.pl

Spis treści

6 Wiadomości

Liturgia i Słowo

8 Obraz Stwórcy
MICHAŁ PALUCH

10 Komu jesteśmy winni?
BP DAMIAN MUSKUS

temat numeru

12 Nie jesteśmy u schyłku
chrześcijaństwa. Rozmowa
z Laurentem Landete
MICHAŁ KŁOSOWSKI

16 Radość po utracie oczywistości
KS. REMIGIUSZ SZAUER

20 Kościół w Europie na progu
odnowy?
TOMASZ KRÓLAK

drogami Kościoła

24 Dzień Papieski na nowe
ćwierćwiecze?
KS. ARTUR STOPKA

26 Fundamentalny aspekt
małżeństwa
ELŻBIETA WIATER

28 Kobieta trzech światów
SZYMON BOJDO

miłość do Boga

30 Kochaj całą swoją mocą
DARIUSZ PIÓRKOWSKI SJ

sprawy polskie

34 Przyjaciele kontra skąpcy
PIOTR WÓJCİK

36 Ile natury w naszych ubraniach?
KAROLINA STERNAL

bliżej świata

40 Powrót marnotrawnego syna
Europy
KRZYSZTOF MIELNIK-KOŚMIDERSKI

widziane z przeszłości

42 Męczennicy z Paryża
JACEK BORKOWICZ

blisko siebie

44 O seksualności bez lęku –
rozmowa z Krzysztofem
Krajewskim-Siudą
WERONIKA FRĄCKIEWICZ

48 Kocham cię, zrób mi przelew
ANGELIKA SZELĄGOWSKA-MIRONIUK

kultura i czas wolny

52 Przemilczana
cena odkrywek
AGNIESZKA KOSTUCH

55 Recenzje

bez owijania

62 O agresji w szkole.
Rozmowa z Jakubem
Kołodziejczykiem
MAŁGORZATA BILSKA

Kościół lokalny

56 diecezja bydgoska
58 metropolia poznańska
60 archidiecezja gnieźnieńska

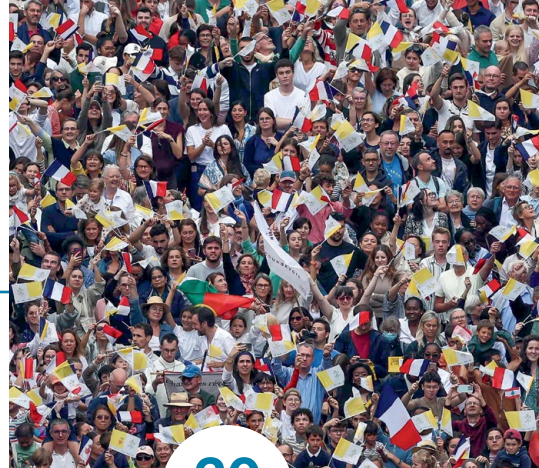
felietony

33 Chaos i nadzieja
TOMASZ KRÓLAK

38 Gorzka prawda
o szkole
MICHAŁ SZUŁDRZYŃSKI

39 Rząd wyciąga rękę
do artystów?
PIOTR ZAREMBA

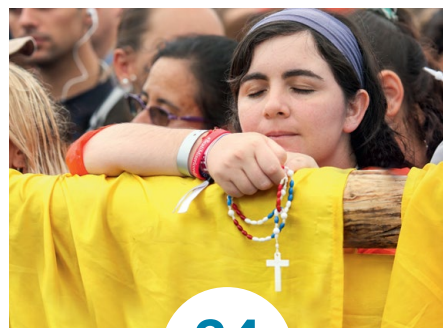
54 Klasyka
NATALIA BUDZYŃSKA

20

TEMAT NUMERU

Młodzi coraz częściej decydują się na życie wiarą w zsekularyzowanym społeczeństwie. Czy Europa stoi właśnie na progu chrześcijańskiej odnowy?

24

DROGAMI KOŚCIOŁA

Pierwsza edycja Dnia Papieskiego miała przybliżyć ogromne bogactwo nauczania Jana Pawła II i pobudzić do głębokiej refleksji. Jak kontynuować tę ideę po 25 latach?

36

SPRAWY POLSKIE

Jakość znacznej części odzieży dla dzieci, a także dorosłych, jest fałszowana – potwierdzają to laboratoria. Zweryfikowanie procedury przez konsumentów nie jest łatwe.

Nie koniec, lecz początek

KS. WOJCIECH NOWICKI
redaktor naczelny

Przez lata przyzwyczailiśmy się myśleć o Francji jako o kraju, w którym chrześcijaństwo ustępuje miejsca świeckości, kościoły pustoszeją, a religia staje się sprawą coraz bardziej prywatną. Trudno zresztą zaprzeczyć faktom. A jednak właśnie tam, w społeczeństwie, które wiarę przestało traktować jako coś oczywistego, coraz więcej młodych ludzi prosi o chrzest. Czy jesteśmy świadkami początku procesu, którego znaczenie dopiero przyjdzie nam zrozumieć?

Podczas niedawnej pielgrzymki do Francji Leon XIV zobaczył tłumy młodych ludzi, ich entuzjazm i radość ze wspólnego przeżywania wiary. Po powrocie do Rzymu mówił o odrodzeniu. Przywołał obraz odbudowanej Katedry Notre Dame, która po niszczycielskim pożarze znów zachwyca pięknem. Dostrzegł w niej symbol Kościoła, który również może się odnawiać. Nie dzięki ludzkim strategiom i dobrze zaplanowanym kampaniom, lecz za sprawą łaski Boga, działającego w sercach ludzi.

Ta papieska intuicja jest ważna. Pozwala bowiem spojrzeć na francuskie doświadczenie bez dwóch pokus: triumfalizmu i katastrofizmu. Nie ma powodów, by ogłaszać nagły powrót katolickiej Francji. Sekularyzacja nie zniknęła, a rosnąca liczba chrztów dorosłych nie rekompensuje wszystkich strat poniesionych przez Kościół w ostatnich dziesięcioleciach. Nie sposób jednak zlekceważyć tego, że młodzi ludzie, którym często nie przekazano żadnego religijnego dziedzictwa, sami zaczynają go szukać. Nie przychodzą do Kościoła dlatego, że tak wypada, że pro-

wadzi ich rodzinny zwyczaj albo społeczna presja. Przychodzą, bo czegoś im brakuje. Albo dlatego, że odkryli coś, bez czego nie chcą już żyć.

W rozmowie zamieszczonej w tym numerze Laurent Landete, dyrektor paryskiego Collège des Bernardins, przywołuje historię młodego człowieka, który żałował, że rodzice nie ochrzcili go w dzieciństwie. Nie był jeszcze wierzący, a jednak czuł, że nie otrzymał ważnego dziedzictwa. To paradoks naszych czasów: można dorastać w przekonaniu, że religia należy do przeszłości, a potem odkryć, że właśnie w tej przeszłości kryje się coś, czego potrzebuje się do zrozumienia własnego życia.

Nie oznacza to, że wiara jest jedynie kulturowym spadkiem, który należy odzyskać. Dziedzictwo może wskazać

Kościół nie istnieje po to, by dowodzić własnej siły ani odzyskiwać utraconą pozycję. Ma nieść światu życie, którego źródłem jest Chrystus

drogę, ale nie zastąpi osobistego spotkania z Chrystusem. Nie wystarczy też zachwycić się liczbą chrztów czy entuzjazmem młodych podczas papieskiej pielgrzymki. Jeśli nowe pokolenie puka do drzwi Kościoła, musi znaleźć za nimi żywe wspólnoty, ludzi gotowych towarzyszyć w drodze, cierpliwie odpowiadając na pytania i dzielić się wiarą. Nie muzeum dawnych obyczajów, lecz przestrzeń, w której Ewangelia naprawdę nadaje życiu kształt.

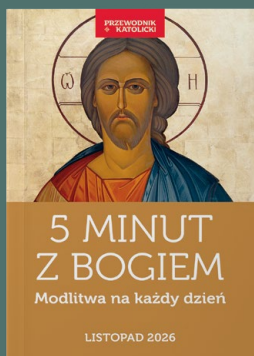
Być może dlatego francuskie doświadczenie powinno zainteresować również nas. W Polsce wciąż łatwiej niż na Zachodzie spotkać ślady chrześcijańskiej tradycji w rodzinnych zwyczajach, kalendarzu i przestrzeni publicznej. To wielka wartość. Ale nie daje gwarancji, że wiara przetrwa. Można przecież odziedziczyć religijne formy i utracić ich treść. Można też, nie otrzymawszy niczego, zacząć szukać i odnaleźć skarb.

Pielgrzymce Leona XIV do Francji towarzyszyło hasło: „Aby świat miał życie”. To przypomnienie, że Kościół nie istnieje po to, by dowodzić własnej siły ani odzyskiwać utraconą pozycję. Ma nieść światu życie, którego źródłem jest Chrystus. Jeśli we Francji rzeczywiście zaczyna się coś nowego, nie będzie to przede wszystkim powrót do przeszłości. Będzie to odkrywanie na nowo tego, co w chrześcijaństwie najważniejsze.

Może więc zamiast pytać, czy Francja wraca do wiary, powinniśmy zapytać, czego jej doświadczenie uczy Kościół w Europie. I czy sami potrafimy jeszcze przeżywać Ewangelię z taką radością, jaką zobaczyliśmy na twarzach młodych Francuzów.

Za tydzień z „Przewodnikiem Katolickim” MODLITEWNIK „5 MINUT Z BOGIEM”

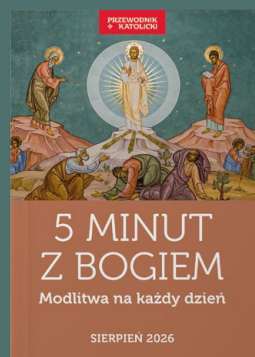
Pomóż
Nam
go
wydawać!

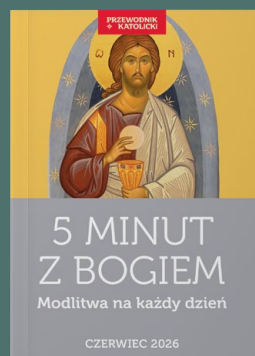
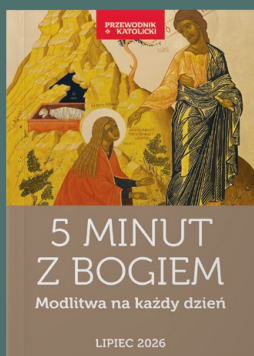
Wspieraj nas

na Patronite

Zrób
przelew
na konto

Fundacja Wojciech, ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań
numer konta: 40 1020 4027 0000 1102 1483 2804
z dopiskiem: Darowizna na 5 minut z Bogiem

Kościół

Nagrodzeni Totusami

Psychoonkolog Krystyna de Walden-Gałuszko, kompozytor Paweł Bębenek, Jadwiga i Jacek Pulikowscy, cykl dokumentalny TVP „Pielgrzymi nadziei” oraz tygodnik „Niedziela” to laureaci tegorocznych Nagród Totus Tuus. Statuetki wręczane są osobom i instytucjom, które, inspirując się nauczaniem św. Jana Pawła II, przyczyniają się do budowania cywilizacji miłości.

Wraca do zdrowia

Poprawia się stan zdrowia ks. Marka Pieńkowskiego, dyrektora opactwa w Jarosławiu, zaatakowanego przez nożownika na terenie kościoła 24 września. Ksiądz został odłączony od respiratora, zaczął się komunikować za pomocą krótkich zdań i przyjął Komunię Świętą.

Problemy katechetów

Stowarzyszenie Katechetów Świeckich alarmuje, że wielu nauczycieli religii znalazło się w trudnej sytuacji zawodowej i finansowej. Według szacunków stowarzyszenia liczba etatów katechetów zmniejszyła się przez rok aż o 45 proc. W tym samym czasie liczba nauczycieli religii zmniejszyła się o 16 proc. To oznacza, że spora część pozostała w szkołach, ale pracuje w mniejszym wymiarze godzin i zarabia mniej.

W dyplomacji watykańskiej

Papież mianował ks. Grzegorza Piotra Bielaszkę nuncjuszem apostolskim w Zjednoczonych Emiratach Arabskich, a wraz z nominacją wyniósł go do godności arcybiskupa. Pochodzący z diecezji tarnowskiej duchowny od 20 lat pracuje w dyplomacji Stolicy Apostolskiej.

Leon XIV mianował też abp. Jana Romea Pawłowskiego, dotychczasowego nuncjusza apostolskiego w Grecji, nuncjuszem apostolskim w Irlandii. Abp Pawłowski wcześniej pracował m.in. w Afryce, Brazylii i Francji.

Watykan

Papież przejdzie operację

Po odmówieniu modlitwy Anioł Pański w niedzielę 11 października Leon XIV poinformował o zaplanowanej na najbliższe dni operacji usunięcia guzka w płucach. – Niedawno podczas badań lekarze wykryli u mnie niewielki guzek w płucu. Został on rozpoznany na bardzo wczesnym etapie i jest dobrze zlokalizowany. Lekarze uznali, że konieczna jest interwencja, dlatego zgodnie z ich zaleceniami zdecydowałem się na operację usunięcia zmiany. Zabieg jest zaplanowany na najbliższe dni. Dziękuję wam za du-

Grojec

Koniec skandalu?

„Ze względu na duże napięcie społeczne i obawy o zdrowie i życie duchownych i świeckich bardzo proszę o zaprzestanie przemocy słownej i fizycznej, które nie prowadzą do dobrego rozwiązania” – zaapelował 5 października bp Roman Pindel w związku z sytuacją w parafii św. Wawrzyńca w Grojcu w diecezji bielsko-żywieckiej. Poinformował też, że tego dnia odbył długą rozmowę z odwołanym proboszczem ks. Józefem Zborkiem.

Biskup Pindel wyjaśnił, że ks. Zborek został odwołany z urzędu proboszcza „w związku z bardzo poważnymi nadużyciami w wypełnianiu tej funkcji”. Zastrzegł, że nie może ujawnić szczegółów

chowe wsparcie i proszę o modlitwę – powiedział papież. Rzecznik prasowy Stolicy Apostolskiej przekazał, że zabieg zaplanowano na pierwsze dni tygodnia, a przewidywany czas hospitalizacji po operacji wynosi około tygodnia.

Według informacji włoskich mediów papież miał przyspieszyć operację, żeby odzyskać siły przed planowaną na 6–17 listopada pielgrzymką do Ameryki Pd. Z uwagi na operację papież nie będzie mógł uczestniczyć natomiast w spotkaniu zamykającym odbywającą się w Rzymie konferencję poświęconą adhortacji *Amoris laetitia*. Pod znakiem zapytania stoi jego udział w międzyreligijnym spotkaniu poświęconym pokojowi 27 października w Asyżu.

ze względu na ochronę prywatności duchownego. Powiedział, że ks. Zborek może o tym poinformować, jeśli ktoś go o to zapyta. Bp Pindel przypomniał, że jego decyzję zbadała i potwierdziła Dykasteria ds. Duchowieństwa, „podkreślając wagę tej sprawy”. Ostatecznie decyzję potwierdził Najwyższy Trybunał Sygnatury Apostolskiej.

Biskup poinformował następnie o poniedziałkowym spotkaniu z ks. Zborkiem. „Ksiądz Józef przyznał, że popełnił poważne przestępstwo kanoniczne, przyjął decyzję Trybunału Kościoła i zgodził się na opuszczenie parafii” – powiedział. Według relacji biskupa ks. Zborek prosił również o uspokojenie nastrojów oraz o możliwość odpoczynku po trudnym dla niego czasie.

Tragedia w szkole

Nie budujmy atmosfery grozy

Jesteśmy sobie potrzebni: w rodzinach, jako sąsiedzi, jako ludzie wierzący. Bądźmy ze sobą. Kiedy, jak nie teraz? – pytał ks. Tomasz Trzaska podczas niedzielnej mszy św. sprawowanej w parafii Chrystusa Sługi w Leszczydole-Nowinach, gdzie w czwartek 8 października doszło do morderstwa w miejscowej szkole. 15-latek zaatakował nożem woźną, dyrektora i nauczycielkę. Woźna nie przeżyła ataku. Miała 37 lat. Osierociła dwoje dzieci. Ksiądz Trzaska,

który jest suicydologiem i prowadzi szkolenia dotyczące wspierania osób w kryzysie oraz towarzyszenia tym, którzy przeżywają stratę bliskiej osoby, zaapelował, by w rozmowach nie budować atmosfery grozy, nie powielać plotek czy domysłów, gdyż najmłodszy słuchając tego, będą się coraz bardziej obawiać, że świat dorosłych się poddał i nie daje rady. – Musimy tym najmłodszym dziś powiedzieć: „Damy radę. Zrobimy wszystko, żebyście byli bezpieczni i jesteście bezpieczni” – podkreślił. Dodał, że młodzi potrzebują dorosłych, potrzebują, by z nimi być i by być dobrymi słuchaczami dla nich i dla ich emocji, które też potrzebują z siebie wyrzucić.

Sprzeciw wobec transmisji egzekucji

Barbarzyńską promocją kultury śmierci nazwał abp Paul S. Coakley, przewodniczący Konferencji Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych, zapowiedzianą przez Departament Wojny bezpośrednią transmisję w streamingu z egzekucji mężczyzny skazanego na karę śmierci. Nidal Hasan, były major i lekarz psychiatry, uznany za winnego zabicia 13 osób i zranienia kolejnych 32 w bazie wojskowej Fort Hood w Teksasie w 2009 r., ma zostać rozstrzelany 3 grudnia. Będzie to pierwsza egzekucja wykonana przez wojsko USA od 1961 r. i pierwsza przez rozstrzelanie od 1945 r. Decyzję w tej sprawie podjął sekretarz wojny Pete

Kanada

Bezpodstawne zarzuty wobec kardynała

Emerytowany prefekt Dykasterii ds. Biskupów kard. Marc Ouellet powiedział, że bezpodstawne zarzuty o napaść seksualną, wysunięte przeciwko niemu w 2022 r., odbiły się na jego zdrowiu, reputacji i autorytecie moralnym. W wywiadzie dla serwisu Rome Reports z 7 października określił ostatnie cztery lata jako „koszmar”. Kanadyjski sąd uznał zarzuty za bezpodstawne i nakazał skarżącej zapłatę 100 tys. dolarów kanadyjskich odszkodowania za zniesławienie.

Hegseth, a zatwierdził ją prezydent Donald Trump.

„Nasz Bóg jest Bogiem życia. Nic nie usprawiedliwia działań Hasana, ale ta decyzja jest barbarzyńskim propagowaniem kultury śmierci i musi zostać ponownie rozważona” – oświadczył abp Coakley. Wyznał, że przyjął tę wiadomość „z wielkim smutkiem i przerażeniem”. Przypomniał List do Rzymian: „Słowo Boże nas napomina: Nikomu złem za złe nie odpłacajcie”. Przestrzegł, że „publiczne egzekucje, nawet tych, którzy wyrządzili poważne krzywdy, jedynie pogłębią moralny chaos naszego narodu i będą plamą na sumieniu jego obywateli”. Wezwał wstawiennictwa Matki Bożej Dobrej Rady, „abyśmy jako naród mogli zawsze wybierać życie, nawet w najtrudniejszych czasach i okolicznościach”.

Nazwisko kardynała pojawiło się w sierpniu 2022 r. w pozwie zbiorowym dotyczącym domniemanych przestępstw seksualnych w archidiecezji Quebec. Kard. Ouellet zaprzeczył oskarżeniom i w grudniu tego samego roku pozwał Pamelę Groleau, pracownicę duszpasterską, która je zgłosiła. W wyroku z 31 sierpnia 2026 r. sędzia Martin Castonguay uznał zarzuty za bezpodstawne i stwierdził, że skarżąca zmieniała swoją relację z lekkoomyślnością noszącą znamiona złośliwości. Jak podał Rome Reports, termin na wniesienie apelacji upłynął.

„Moja sprawa była łączona z przypadkami pedofilii. To nie do zniesienia, nie mogę tego tolerować” – powiedział kardynał. Przyznał, że oskarżenia wpłynęły na jego działalność publiczną. Obawia się, że wyrządzonych szkód nie da się w pełni naprawić. Całe zasądzone odszkodowanie kard. Ouellet zamierza przekazać organizacjom wspierającym rdzennych mieszkańców Kanady, którzy padli ofiarą wykorzystywania seksualnego. „Moja sprawa jest niewielka w porównaniu z tym cierpieniem” – powiedział.

Kardynał podkreślił zarazem konieczność dalszego przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu w Kościele. Jak przypominał, zajmuje się tą problematyką od 1990 r. „Musimy kontynuować tę walkę w sposób jednoznaczny i nieustępliwy” – oświadczył.

PRZEWODNIK KATOLICKI

REDAKTOR NACZELNY
ks. Wojciech Nowicki

ZESPÓŁ

Aleksander Barszczewski (redaktor strony internetowej), Dorota Bauta, Szymon Bojdo, Jacek Borkowicz, Natalia Budzyńska, Weronika Frąckiewicz, Piotr Józwiak (zastępca redaktora naczelnego, dział Społeczeństwo), Zosia Komorowska, Agnieszka Pioch-Sławomirska (dział Rodzina i wychowanie), Hanna Sowa, Paweł Stachowiak, Zuzanna Szczerbińska-Rowińska (kierownik artystyczny)

STALI WSPÓŁPRACOWNICY

Bogna Białecka, Małgorzata Bilska, Tomasz Budnikowski, Anna Druś, Dominik Dubiel SJ, Mateusz Filipowski OCD, Dawid Gospodarek, Krzysztof Jankowiak, Jan Kałużny (ilustracje), Michał Kłosowski, Tomasz Królak, ks. Maciej K. Kubiak (Neapol), bp Damian Muskus OFM, o. Michał Paluch OP, Dominik Robakowski, Agnieszka Sozańska (ilustracje), Karolina Sternal, ks. Artur Stopka, Angelika Szelągowska-Mironiuk, Marta Szostak, Michał Szuldrzyński, Elżbieta Wiater, Piotr Wójcik, Piotr Zaremba

REKLAMA

Paulina Królska
tel. 667 001 607

krolska@swietywojciech.pl

KONTAKT W SPRAWIE PRENUMERATY

tel. 61 659 37 56

prenumerata@swietywojciech.pl

KOSZT PRENUMERATY:

kwartalnej – 214,50 zł
półrocznej – 416 zł
rocznej – 780 zł

Prenumeratę rozpoczynamy po wpłacie na konto

Święty Wojciech Dom Medialny Sp. z o.o.

61-245 Poznań, ul. Chartowo 5
PKO BP I/O Poznań 34 1020 4027 0000 1102
0046 1780

DRUK

EURODRUK POZNAŃ Sp. z o.o.

Redakcja nie odpowiada za treść reklam.

Święty Wojciech
Dom Medialny

WYDAWCA:

Święty Wojciech Dom Medialny sp. z o.o.

ADRES REDAKCJI:

ul. Chartowo 5, 61-245 Poznań
sekretariat.pk@swietywojciech.pl
przewodnik@swietywojciech.pl

www.przewodnik-katolicki.pl

XXIX niedziela zwykła

18 października 2026

Obraz Stwórcy

Pytanie faryzeuszy i herodian o podatek było precyzyjnie zastawioną pułapką. Podatek pogłówny (*tributum capitis*) płacony okupantowi wzbudzał w Judei głębokie opory religijne i polityczne. Dla ruchu zelotów płacenie go pogańskiemu władcy stanowiło

sprzeniewierzenie się jednemu Królowi – Bogu Izraela. Z kolei herodianie, sprzyjający rzymskiej władzy, oczekiwali kontestacji podatku, by oskarżyć Jezusa o bunt. Innymi słowy, odpowiedź potwierdzająca potrzebę płacenia podatku oznaczała utratę autorytetu w oczach ludu pragnącego wyzwolenia, odpowiedź odrzucająca taki obowiązek – wyrok śmierci z rąk Rzymian.

Jezus prosi o pokazanie monety podatkowej. Jego rozmówcy bez namysłu wyciągają denara, na którym widnieje popiersie cesarza Tyberiusza z napisem mianującym go „boskim synem” oraz „najwyższym kapłanem”. W starożytnym świecie obowiązywała zasada, zgodnie z którą zasięg władzy króla pokrywał się z obszarem obiegu jego monet. Sam fakt posiadania monety ujawnia zatem hipokryzję pytających: w praktyce – nawet na terenie Świątyni (!) – zaakceptowali już panowanie Rzymu.

Klucz do teologicznej interpretacji odpowiedzi Jezusa tkwi w grze użytych słów. Rozmówcy Jezusa pytają, czy wolno „dawać” (czasownik *didomi*), Jezus odpowiada zaś: „oddajcie” (*apodidomi*), czyli zwróćcie to, co do kogoś innego należy. Skoro moneta nosi wizerunek (*eikon*) Cezara, należy do państwa

i można mu ją zwrócić. Jednak człowiek nie jest monetą i nie nosi wizerunku cesarza. Człowiek został stworzony na obraz i podobieństwo Boga (Rdz 1, 27).

Słynna sentencja „Oddajcie więc cesarowi to, co należy do cesarza, a Bogu, to, co należy do Boga” jest odrzuceniem zarówno teokracji, która utożsamia państwo z Bogiem, jak i totalitaryzmu władzy świeckiej, który chciałby zdominować religię. Jezus nie proponuje jednak także dwóch równorzędnych porządków. Cezar ma prawo do swojej monety, ale nie ma żadnego prawa do ludzkiego sumienia, duszy ani życia – władza świecka jest ograniczona i doczesna. Oddanie Bogu tego, co boskie, oznacza zaś powierzenie Mu całego życia. Cezar może domagać się podatków, denar może krążyć w naszych kieszeniach, ale żaden cesarz tego świata nie ma prawa do naszych serc i sumień.

MICHAŁ PALUCH OP

CHWILA REFLEKSJI
Czy i gdzie w moim życiu
odnajduję znanie Stwórcy?

Czytanie z Księgi proroka Izajasza

Iz 45, 1.4–6

Tak mówi Pan o swym pomazańcu, Cyrusie: «Ja mocno ująłem go za prawicę, aby ujarzmić przed nim narody i królom odpiąć broń od pasa, aby otworzyć przed nim podwoje, żeby się bramy nie zatrasnęły.

Przez wzgląd na mego sługę, Jakuba, Izraela, mojego wybrańca, nadałem ci twój tytuł, bardzo zaszczytny, chociaż Mnie nie znałeś. Ja jestem Pan, i nie ma innego. Poza Mną nie ma boga. Przypaszę ci broń, chociaż Mnie nie znałeś, aby widziano od wschodu słońca aż do zachodu, że poza Mną nie ma nic. Ja jestem Pan i nikt poza Mną».

Czytanie z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Tesaloniczan

1 Tes 1, 1–5b

Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Kościoła Tesaloniczan w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie. Łaska wam i pokój!

Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was nieustannie w naszych modlitwach, pomni przed Bogiem i Ojcem naszym na wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym, Jezusie Chrystusie.

Wiemy, bracia przez Boga umiłowani, o wybraniu waszym, bo nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonało się samym tylko słowem, lecz mocą i działaniem Ducha Świętego oraz wielką siłą przekonania.

Słowa Ewangelii według św. Mateusza Mt 22, 15-21

Faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Jezusa w mowie. Posłali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby mu powiedzieli: «Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglą-

dasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek cesarzowi, czy nie?». Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: «Czemu wystawiacie Mnie na próbę, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową!». Przynieśli Mu denara. On ich zapytał: «Czyj jest ten obraz i napis?».

Lustrzane odbicie wieży Kościoła Franciszkanów w przeszklonej fasadzie nowoczesnego budynku przy Placu Bernardyńskim w Poznaniu

FOT. KS. WOJCIECH NOWICKI

Odpowiedzieli: «Cezara». Wówczas rzekł do nich: «Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga».

KALENDARZ LITURGICZNY

PONIEDZIAŁEK 19 października Ef 2, 1-10 | Łk 12, 13-21

WTOREK 20 października św. Jana Kantego, pr.

Ef 2, 12-22 | Łk 12, 35-38

ŚRODA 21 października Ef 3, 2-12 | Łk 12, 39-48

CZWARTEK 22 października św. Jana Pawła II,

pap. Ef 3, 14-21 | Łk 12, 49-53

PIĄTEK 23 października Ef 4, 1-6 | Łk 12, 54-59

SOBOTA 24 października Ef 4, 7-16 | Łk 13, 1-9

Codzienny komentarz do Ewangelii znajdziesz w modlitewniku *5 minut z Bogiem* dołączanym do „Przewodnika Katolickiego” w ostatnią niedzielę miesiąca

Komu jesteśmy winni?

BP DAMIAN MUSKUS OFM
Kraków

Do kogo należymy? Do tego, co ziemskie, czy do Tego, który jest w niebie? Co jest dla nas ważne: porządek społeczny, możliwości rozwoju i kariery czy zbawienie i szczęście wieczne?

Jako chrześcijanie nie jesteśmy oderwani od świata. Jesteśmy częścią wspólnoty państwowej, podlegamy prawu i uczestniczymy w życiu społecznym. Nie chodzi więc o to, by przeciwstawiać rzeczywistość ziemską temu, co Boże, ani by narzucać innym własne przekonania. Chodzi o to, by wiedzieć, do kogo naprawdę należymy, kogo słuchamy i kogo pragniemy naśladować.

Jezus pokazuje faryzeuszom i zwolennikom Heroda monetę z wizerunkiem cezara, a następnie mówi: „Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do ceszara, a Bogu to, co należy do Boga”. Jego słowa oznaczają coś więcej niż rozróżnienie między tym, co doczesne, a tym, co wieczne, między sferą życia społecznego a religią. Pokazując monetę, Jezus stawia pytanie o ludzką tożsamość: do kogo należymy i czyj obraz nosimy w sobie?

Co to znaczy oddać Bogu to, co należy do Boga? Bóg jest Stwórcą świata i Zbawicielem człowieka. Wszystko, co istnieje, ostatecznie od Niego pochodzi i pozostaje pod Jego panowaniem. Do Niego należą świat stworzony, ludzie tworzący struktury państwowe, a także ci, którzy sprawują władzę. Nie oznacza to, że możemy lekceważyć porządek społeczny. Przeciwnie, wiara zobowiązuje nas do troski o dobro wspólne i sprawiedliwość. Przypomina jednak, że żadna ziemська władza nie jest absolutna i nie może zająć miejsca Boga. Do Niego należymy również my sami: nasze życie, pragnienia i tęsknoty, lęki i nadzieje, praca, cierpienie i miłość.

Oddać siebie Bogu to znaczy powierzyć Mu swoje życie, przyłgnąć do Niego, słuchać Jego słowa i kierować się zasadami Ewangelii. Jeśli

”

Mt 22, 15-21

Czyj jest ten obraz i napis?

pozwolimy, by Jego miłość przemieniała nasze serca, będziemy potrafili żyć wiernie również w świecie, którego wartości nie zawsze są zgodne z Ewangelią. Nie musimy czekać na idealne warunki, by być uczniami Chrystusa. Nasza wierność nie może zależeć wyłącznie od sytuacji politycznej ani od tego, czy prawo stanowione przez państwo odpowiada naszym przekonaniom. Gdy prawo sprzeciwia się zasadom Ewangelii, potrzebujemy odwagi, by pozostać wiernymi Bogu, i mądrości, by zabiegać o dobro i sprawiedliwość.

Próbujemy urządzać świat według wyznawanych wartości. Angażujemy się w spory i chcemy, by inni postępowali zgodnie z tym, co uważamy za słuszne. Można jednak bronić dobrych zasad, a jednocześnie zapominać o miłości, pokorze i szacunku wobec drugiego człowieka. Być dobrym chrześcijaninem to nie tylko głosić prawdę, lecz także żyć nią na co dzień. Bóg nie oczekuje od nas jedynie poparcia dla określonych rozwiązań społecznych czy politycznych. Pragnie naszego serca i zjednoczenia z Nim.

Bliskość Boga pomaga nam rozpoznawać dobro i zło, odróżniać prawdę od tego, co sprzeciwia się Ewangelii, i podejmować odpowiedzialne decyzje.

Zostaliśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boga (Rdz 1, 26-27). To w tej prawdzie zakorzeniona jest nasza godność i powołanie. Oddając się Bogu, odkrywamy, kim jesteśmy, i uczymy się naśladować Go w miłości.

Przemiana świata nie dokonuje się wyłącznie przez polityczne rozstrzygnięcia czy społeczne spory. Zaczyna się w ludzkim sercu, ale na nim się nie kończy. Serce przemienione przez Boga staje się źródłem dobra, które promieniuje na rodzinę, wspólnotę i całe społeczeństwo. Królestwo Boże już działa pośród nas, choć jego pełnia przekracza granice tego świata. Oddając Bogu to, co do Niego należy, pozwalamy Mu przemieniać nasze serca, aby przez nas mógł przemieniać świat.

Radość, którą głosimy, nie jest sztuczna

Ślub syna to wyjątkowe wydarzenie dla każdej rodziny, a ten szczęśliwy ojciec pragnie podzielić się swoją radością ze wszystkimi. Urządza ucztę i zaprasza wiele osób. (...) W obliczu tak pięknej propozycji zaproszeni goście, zamiast przyłączyć się do świętowania, wycofują się i wolą nadal zajmować się swoimi sprawami. Co więcej, niektórzy, zirytowani, obrażają, a nawet zabijają posłańców króla. Niestety, i tak się zdarza: nie zawsze dobro, które oferujemy, jest rozumiane, dostrzegane i doceniane; wręcz przeciwnie, czasami jest ono źle interpretowane i odrzucane. Nie powinno nas to jednak zniechęcać. W obliczu odmowy król nie odwołuje wesela ani nie rezygnuje z uroczystości, a wręcz przeciwnie – rozszerza swoje zaproszenie na jeszcze większą liczbę osób, wysłał swoje sługi i poleca im przywoływanie przechodniów, aby radość nowożeńców stała się darem dla wszystkich.

W tym momencie zadajmy sobie pytanie: kogo reprezentują bohaterowie tej historii? Św. Hieronim utożsamia króla z Ojcem Niebieskim, pana młodego z Jezusem, a pannę młodą z Kościołem. Wśród bohaterów tej opowieści jesteśmy zatem także my – wybrani przez Pana, aby dzielić z Nim nasze życie i być wraz z Nim niosącymi życie. Przyjęcie weselne to nasze święto, a sala bankietowa to nasze kościoły, nasze domy, miejsca, w których żyjemy, i gdzie każdego dnia Syn Króla – Jezus Chrystus, powraca, by wyrażać nam swoją miłość

Papież Leon XIV przewodniczył mszy św. na rozpoczęcie roku akademickiego na uniwersytetach papieskich w Bazylice św. Piotra w Watykanie, 8 października 2026 r.

FOT. MARIO TOMASSETTI/VATICAN MEDIA/
ABACAPRESS/EAST NEWS

i oczekuje na nasze „tak”. To właśnie tam spotykamy Go, przyrodziani – podobnie jak oblubienica – w białą szatę chrzcielną i ozdobię klejnotami dobrych uczynków, które przybliżają nas do Boga i do siebie nawzajem.

Radość, którą głosimy, nie jest zatem sztuczna, lecz głęboka, konkretna, rzeczywista, piękna jak oblicza ludzi, których spotykamy, prawdziwa jak praca, uśmiechy, łzy, uściski dłoni i gesty dobroci, które wypełniają nasze dni. Jest to dar Boży dla zbawienia świata.

Anioł Pański, niedziela 11 października

Jako pasterze otrzymaliśmy odpowiedzialność za głoszenie – w porę i nie w porę – piękna Bożego zamysłu dotyczącego małżeństwa i rodziny oraz Bożego wezwania do miłości i czułości. Stanowi to dla nas wyzwanie, by towarzyszyć ludziom w ich dążeniu do realizacji swojego powołania w konkretnych okolicznościach ich życia.

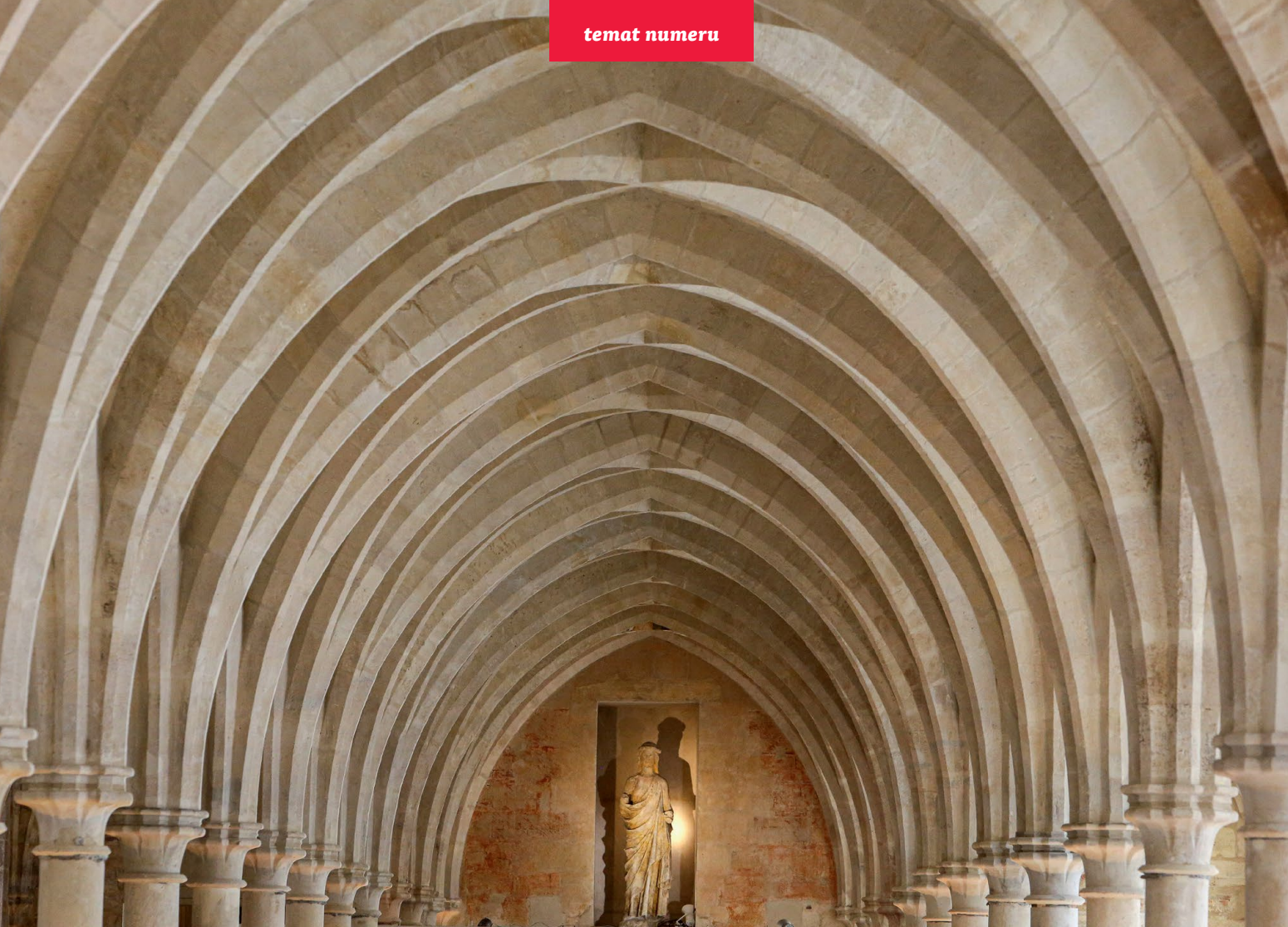
Ta posługa stawia nas również w szkole słuchania. Mądrość Ludu Bożego dociera do nas poprzez naszą wspólną wiarę, która oświeca wszystkie rodziny, także te, których sytuację naznaczają trudności, samotność, a niekiedy nawet pozorne niepowodzenie. Sam Pan cierpliwie nas naucza, gdy poświęcamy czas na słuchanie, a od rodzin z pewnością możemy się wiele nauczyć.

Ich życie stawia również przed nami pytania, którym należy odważnie stawić czoła. W wielu kontekstach coraz bardziej widoczny staje się dystans między sposobami przeżywania seksualności i intymności a chrześcijańską wizją małżeństwa. Młodzi ludzie nadal pragną miłości, wierności i przynależności, jednak wielu z nich z trudem przyjmuje, że taka wizja miłości może urzeczywistnić się w ich własnym życiu, lub trudno im uwierzyć, że zobowiązanie na całe życie jest warunkiem osiągnięcia tego, czego pragną. Niepewność ekonomiczna, migracja, przemoc, samotność oraz inne formy kruchości emocjonalnej również kształtują wybory, których dokonują ludzie, i możliwości, jakie są w stanie wyobrazić sobie na przyszłość.

Te rzeczywistości stawiają przed nami szereg pytań, którym musimy odważnie stawić czoła. Czego ludzie naprawdę szukają pod powierzchnią tych przemian kulturowych? Co odsłaniają przed nami ich radości i nadzieje, smutki i niepokoje? W jakich sytuacjach nasz język i praktyka duszpasterska potrafią otworzyć drogę, a gdzie nie potrafią dotrzeć do serc ludzi ani wesprzeć ich wysiłków, by czynić dobro? Czego uczy nas rzeczywiste doświadczenie rodzin – doświadczenie, z którego jeszcze w pełni nie wyciągnęliśmy wniosków? Co możemy zaoferować w ramach formacji, aby wspierać zdrowe i święte życie rodzinne? A przede wszystkim – czego możemy nauczyć się od rodziców, którzy starają się towarzyszyć swoim dzieciom i młodym ludziom w tych realiach?

Przemówienie otwierające spotkanie biskupów poświęcone 10-leciu adhortacji *Amoris laetitia*, środa 7 października

Nie jesteśmy u schyłku chrześcijaństwa

O pokoleniu odkrywającym utracone dziedzictwo wiary, nadziei francuskiego Kościoła i Europy zrodzonej z pragnienia pokoju z **Laurentem Landete**, dyrektorem generalnym paryskiego Collège des Bernardins

ROZMAWIA MICHAŁ KŁOSOWSKI

Spotykamy się w Collège des Bernardins, gdzie monastyczna przeszłość spotyka się ze współczesną debatą. Jaka jest dzisiaj misja Kolegium?

– Chcemy tworzyć przestrzeń spotkania Kościoła katolickiego ze współczesnym społeczeństwem, również z jego świecką częścią. Dyskutować można przecież

wszędzie. Tym, co jednak wyróżnia bernardynów, jest zakorzenienie rozmowy w Ewangelii i teologii. Kiedy spotykamy człowieka spoza Kościoła, nie przychodzimy z gotowym zestawem odpowiedzi na każde pytanie, staramy się słuchać, przygotowując się wcześniej jednak do dialogu w świetle wiary. To ona pozwala

nam rozpoznać, co możemy wnieść do wspólnego poszukiwania prawdy.

To wymaga otwarcia na ludzi, którzy nie podzielają katolickiego sposobu myślenia.

– Tak, ponieważ wielu ludzi dobrej woli odczuwa, że dotychczasowy język opisy-